

Štyri podnety na rok 2018

Nevyčerpatelná radosť

Minulý rok mi jedna veľmi vážne chorá mladá žena povedala: „Milujem život.“ Do dnes som hlboko ohromený vnútornou radosťou, ktorá ju naplňovala napriek tomu, ako veľmi ju choroba obmedzovala. Nedotkli sa ma len jej slová, ale hlavne prekrásny výraz jej tváre.

A čo povedať o radošti detí? Nedávno som videl deti v Afrike. Vďaka ich prítomnosti dokonca aj v utečeneckých táboroch, kde sa sústreďuje toľko tragických príbehov, prýšči život. Ich energia premieňa masu zlomených existencií na škôlku plnú nádeje. Keby vedeli, ako veľmi nám pomáhajú udržať si nádej! Ich radosť zo života je lúčom svetla.

Chceli by sme, aby nás takéto svedectvá osvecovali, keď sa podujímame počas celého roku 2018 uvažovať o **radosti**, jednej z troch skutočností, ktoré – spolu s jednoduchosťou a milosrdenstvom – vložil brat Roger do stredu života našej komunity v Taizé.

S jedným z mojich bratov som išiel do miest Juba a Rumbek v JUŽNOM SUDÁNE, potom do Chartúmu, hlavného mesta SUDÁNU, aby som lepšie porozumel situácii v týchto dvoch krajinách a modlil sa spolu s tými, ktorí patria medzi najviac sužovaných ľudí našej doby.

Navštívili sme viaceré cirkvi a videli sme ich prácu v oblasti vzdelávania, solidarity, starostlivosti o chorých a vylúčených. Prijali nás v tábore pre vysídlené osoby, kde žije veľa detí, ktoré sa počas tragických udalostí stratili rodičom.

Obzvlášť na mňa urobili dojem ženy. Matky, ktoré sú často veľmi mladé, znášajú veľkú časť utrpenia spôsobeného násilím. Mnohé museli ujsť veľmi rýchlo. A predsa naďalej slúžia životu. Sú mimoriadne statočné a majú neobyčajnú nádej.

Táto návšteva nás ešte viac priblížila k mladým utečencom zo Sudánu, ktorých už dva roky hostíme v Taizé.

Ešte skôr som bol s dvomi inými bratmi v EGYPTE na päťdňovom stretnutí mladých dospelých v komunite Anafora, ktorá bola založená v roku 1999 koptským pravoslávnym biskupom. Strávili sme spoločný čas modlitbou, vzájomným spoznávaním sa a objavovaním dlhej a bohatej tradície egyptskej cirkvi. Prišlo sto mladých ľudí z Európy, Severnej Ameriky, Etiópie, Libanonu, Alžírska a Iraku a prijalo ich sto mladých koptov z Káhiry, Alexandrie a Horného Egypta.

Obzvlášť nás zaujalo mimoriadne dedičstvo mučeníkov koptskej cirkvi, ako aj jej mníšske korene, ktoré predstavujú neustálu výzvu k jednoduchosti života. Spolu s mojimi bratmi ma vrelo prijal pápež Tawardos II., hlava Koptskej pravoslávnej cirkvi.

Keď sme sa z Afriky vracali domov, povedali sme si: ľudia venujú tak málo pozornosti hlasu tých, ktorí prechádzajú vážnymi skúškami, či už sú ďaleko alebo blízko nás. Ako keby sa ich volanie strácalo v prázdne. Nestačí počúvať ho len cez médiá. Ako môžeme odpovedať svojím životom?

Čiastočne sú touto otázkou inšpirované nasledujúce podnety pre rok 2018.

f. Alois

Začrieť hlbšie do prameňov radosti

Toto hovorí Hospodin: Miloval som ťa večnou láskou, preto som ti zachoval priazeň. (Jeremiáš 31, 3)

V tvojom strede je Hospodin, radostne nad tebou jasá, svojou láskou ťa tíši, zvučne nad tebou plesá. (Sofoniáš 3, 17)

Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa! (Filipanom 4, 4)

Prečo sa každú sobotu večer oblieka kostol v Taizé do slávnostnej atmosféry a je osvetlený svetlom malých sviec, ktoré všetci držia v rukách? Je to preto, lebo zmŕtvychvstanie Krista je ako svetlo v srdci kresťanskej viery. Je to tajomný zdroj radosti, ktorý náš rozum nikdy nebude schopný plne pochopiť. Keď pijeme z tohto prameňa, môžeme „v sebe nosiť radosť, lebo vieme, že zmŕtvychvstanie bude mať nakoniec posledné slovo“ (Olivier Clément, pravoslávny teológ).

Táto radosť nie je preceňovaným pocitom ani individualistickým šťastím, ktoré by nás mohlo izolovať od ostatných, ale pokojným uistením, že život má zmysel.

Radosť evanjelia pochádza z presvedčenia, že nás Boh miluje. Má ďaleko od povznášajúceho stavu, ktorý vedie k úniku pred výzvami súčasnej doby. Radosť nás robí vnímavejšími na utrpenie iných.

- Hľadáme našu radosť predovšetkým v istote, že patríme Bohu. Môže nám v tom pomôcť modlitba, ktorú nám zanechal svedok viery z 15. storočia: „Môj Pane a môj Bože, vezmi odo mňa všetko, čo mi bráni na ceste k Tebe! Môj Pane a môj Bože, daj mi všetko, čo ma vedie k Tebe! Môj Pane a môj Bože, vezmi ma mne samému a daj, aby som celkom patrilo Tebe!“ (Svätý Mikuláš z Flüe)
- Živme našu radosť spoločnou spievanou modlitbou. „Spievaj Kristovi, až kým nebudeš plný pokojnej radosti,“ odporúčal brat Roger. Keď spievame s ostatnými, vytvára sa osobný vzťah s Bohom a súčasne aj spoločenstvo medzi tými, ktorí sa spolu modlia. Nech je krása miesta spoločnej modlitby, liturgie a spevov znakom zmŕtvychvstania. Nech spoločná modlitba prebudí to, čo kresťania východu nazývajú „nebeskou radosťou na zemi“.
- Tiež objavujeme odlesk Božej lásky v každej ľudskej radosti, ktorú vyvoláva v našich srdciach poézia, hudba, poklady umenia, krása božieho stvorenstva, hĺbka lásky, priateľstva atď.

Začuť nárek najzraniteľnejších

*Hospodin, počuj moju modlitbu, keď moje volanie k tebe prenikne!
Neskrývaj svoju tvár predou mnou v deň súženia. (Žalm 102, 2-3)*

*V tej hodine zaplesal Ježiš v Duchu Svätom: Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba
i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich
maličkým. Áno, Otče, tebe sa tak páčilo. (Lukáš 10, 21)*

*Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo niektorí vďaka nej prijali ako hostí
anjelov, hoci o tom nevedeli. Pamätajte na väzňov, akoby ste boli s nimi
uväznení, pamätajte i na trpiacich, veď aj vy sami ste v tele.
(Hebrejom 13, 2-3)*

Prečo toľkí ľudia podstupujú toľké útrapy – vylúčenie, násilie, hlad, choroby, prírodné katastrofy –, a predsa je ich hlas sotva počuť?

Potrebujú pomoc – s prístreškom, jedlom, vzdelaním, prácou a lekárskou starostlivosťou –, ale priateľstvo je pre nich rovnako nevyhnutné. Musieť prijať pomoc môže byť ponižujúce. Priateľský vzťah sa dotýka srdca, tak srdca tých, ktorí sú v núdzi, ako aj tých, ktorí preukazujú solidaritu.

Začuť nárek zraneného človeka, pozrieť sa mu do očí, vypočuť či dotknúť sa tých, čo trpia: staršieho človeka, chorého, väzňa, bezdomovca, migranta, ... Toto osobné stretnutie nám umožňuje objaviť dôstojnosť druhých a robí nás schopnými prijať od nich niečo, lebo aj najchudobnejší majú čo ponúknuť.

Neprišpievajú práve najzraniteľnejší ľudia k budovaniu solidárnejšej spoločnosti nenahraditeľným spôsobom? A tým odhaľujú našu vlastnú zraniteľnosť, čím nám pomáhajú stávať sa ľudskejšími.

- Nezabúdajme, že tým, že sa Ježiš Kristus stal človekom, zjednotil sa s každou ľudskou bytosťou. Je prítomný v každom človeku, a najmä v tých najopustenejších (Matúš 25, 40). Keď vykročíme smerom k ľuďom, ktorí sú zranení životom, približujeme sa k Ježišovi, chudobnému medzi chudobnými. Oni nás vovádzajú do dôvernejšieho vzťahu s ním. „Neboj sa zdieľať skúšky ostatných, neboj sa utrpenia, pretože často práve na dne priepasti je nám v spoločenstve s Ježišom Kristom daná dokonalá radosť.“
(Pravidlá Taizé)
- Nechajme sa prostredníctvom osobných kontaktov viesť k pomoci núdznym. Nečakajme nič na oplátku, avšak budme pozorní na to, o čo sa oni chcú s nami podeliť. Dovoľme tak nášmu srdcu, aby sa otváralo a neustále zväčšovalo.
- Aj naša zem je zraniteľná. Stále hlbšie a hlbšie ju zraňuje to, ako zle s ňou ľudia zaobchádzajú. Počúvajme nárek zeme. Starajme sa o ňu. Snažme sa bojovať proti jej postupnému ničeniu, a to hlavne zmenou nášho spôsobu života.

Tretí podnet:

Delíť sa o ťažkosti a radosti

Radujte sa s radujúcimi a plačte s plačúcimi. (Rimanom 12, 15)

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. (Matúš 5, 4)

Nebudťte smutní, lebo radosť Hospodina je vaša sila! (Nehemiáš 8, 10)

Ježiš aj po svojom zmŕtvychvstaní nosil na sebe stopy po klincoch pochádzajúce z ukrižovania (pozri Ján 20, 24-29). Zmŕtvychvstanie zahŕňa v sebe utrpenie kríža. Pre nás, ktorí ho nasledujeme, môžu existovať radosti a ťažkosti bok po boku – spájajú sa a stávajú sa súcitom.

Vnútoraná radosť solidaritu s druhými neoslabuje, ale ju podnecuje. Dokonca nás núti prekonávať hranice a pripájať sa k tým, ktorí zápasia s ťažkosťami. Obnovuje v nás vytrvalosť, aby sme sa angažovali a zostali verní vo svojom životnom rozhodnutí.

V privilegovaných kruhoch, kde sú ľudia dobre živení, majú dobré vzdelanie a je o nich dobre postarané, chýba občas radosť, akoby boli niektorí unavení a znechutení banalitami svojho života.

Paradoxne niekedy práve stretnutie s chudobným človekom dáva radosť, možno len iskru radosti, avšak skutočnú radosť.

- Neustále oživujme našu túžbu po radosti, ktorá je v nás veľmi hlboko zakorenená. Človek je stvorený pre radosť, nie pre skleslosť. A zmyslom radosti nie je, aby si ju človek ponechal sám pre seba, ale aby sa o ňu delil, aby ju vyžaroval. Keď Mária prijala správu od anjela, vydala sa na cestu, aby navštívila svoju sesternicu Alžbetu a spievala s ňou (Lukáš 1, 39-56).
- Tak ako Ježiš plakal po smrti svojho priateľa Lazára (Ján 11, 35), aj my sa odvažujme plakať kvôli ľudskému utrpeniu. Nesme vo svojom srdci tých, ktorí trpia. Keď ich vkladáme do Božích rúk, nenechávame ich napospas slepému a nemilosrdnému osudu. Odovzdávame ich do súcitu Boha, ktorý miluje každého človeka.
- Spreádzanie trpiacich a delenie sa o ich žiaľ, nám môže dodať odvahu – postoj zdravého vzdoru – pranierovať nespravodlivosť, odmietat', čo ohrozuje alebo ničí život, či snažiť sa zmenit' bezvýchodiskovú situáciu.

Tešiť sa z darov ostatných kresťanov

*Boh nám dal poznať tajomstvo svojej vôle, podľa svojho milostivého rozhodnutia, v ktorom si predsavzal, že podľa plánu, až sa naplní čas, zjednotí v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi i na zemi.
(Efezanom 1, 9-10)*

Aké je dobré a milé, keď sú bratia spolu! (Žalm 133, 1)

Boh poslal Krista na svet, aby zhromaždil celý vesmír, celé stvorenstvo, a tak zhrnul všetko v sebe. Boh ho poslal, aby sústredil celé ľudstvo do jednej jedinej rodiny: mužov i ženy, deti i starších, ľudí akéhokoľvek pôvodu, jazyka a kultúry, a dokonca aj národy, ktoré stoja proti sebe.

Mnohí túžia po zjednotení kresťanov, aby svojimi rozdeleniami už ďalej nezahaľovali posolstvo univerzálneho spoločenstva, ktoré priniesol Kristus. Nemohla by byť jednota medzi nami – ako medzi bratmi a sestrami – istým znakom, predzvesťou jednoty a mieru medzi ľuďmi?

- Odvážme sa, my, kresťania z rôznych cirkví, obrátiť spoločne ku Kristovi a bez toho, aby sme počkali, kým sa naše teologické názory úplne zosúladia, odvážme sa „zhromaždiť spolu pod jednou strechou“. Počúvajme výzvu koptského pravoslávneho mnícha z Egypta, ktorý napísal: „Úplnou podstatou viery je Kristus, ktorého nemôže opísať žiadna formulácia. Takže náš dialóg musí začať prijatím Krista, ktorý je jeden... Musíme začať tým, že budeme spolu žiť podstatu jednej viery a nečakať, kým sa dosiahne zhoda vo vyjadrení jej obsahu. Podstata viery, ktorou je sám Kristus, je založená na láske, na darovaní seba samého.“ (otec Matta el-Maskine, 1919-2006)
- Začnime tento proces tým, že budeme ďakovať Bohu za dary druhých. Pápež František sa pri svojej návšteve vo švédskom Lunde pri príležitosti 500. výročia reformácie modlil takto: „Duchu Svätý, pomôž nám spoznať dary, ktoré dostala Cirkev cez reformáciu a tešiť sa z nich.“ Inšpirujme sa jeho príkladom a rozpoznávajme v druhých hodnoty, ktoré do nich Boh vložil, a ktoré nám možno chýbajú. Pokúsme sa prijať ich odlišnosť ako obohatenie pre nás, hoci by nás niektoré jej aspekty mohli sprvu odrádzať. Nájdime v daroch druhých sviežosť radosti.

Taizé 2018

Každý týždeň počas celého roka

Od nedele do nedele, medzinárodné stretnutia mladých, ktorí chcú začieť hlbšie do prameňov viery, hľadajú spôsob, ako začuť nárek najzraniteľnejších členov spoločnosti a odpovedať svojim životom, hľadajú spôsob, ako zdieľať trápenia a radosti blízkych i vzdialených ľudí.

Víkend priateľstva medzi mladými kresťanmi a moslimami (júl)

Od štvrtka 5. júla do nedele 8. júla: niekoľko dní priateľstva medzi mladými ľuďmi oboch vierovyznaní, ktoré budú plné vzájomných rozhovorov o vzťahu k Bohu, spôsobe modlitby i hľadania slov, ktoré vyjadrujú, čo nás spája a čo je rozdielne.

Týždeň úvah pre mladých od 18 do 35 rokov (august)

Od nedele 19. augusta do nedele 26. augusta: Spoločné modlitby. Rozhovory o Biblii. Spoločné rozjímanie o prvom z Podnetov na rok 2018: „Začieť hlbšie do prameňov radosti.“ Workshopy a diskusie s hosťami z Európy a ďalších svetadielov. Koncerty a priestor pre spoločné slávenie.

Ľvov, Ukrajina (apríl – máj)

Prvýkrát organizuje komunita Taizé stretnutie na Ukrajine. Uskutoční sa od piatka 27. apríla do utorka 1. mája v Ľvove a bude otvorené aj pre mladých ľudí z iných krajín.

Kemerovo, Rusko (máj)

Od 14. do 19. mája pôjde brat Alois spolu s niekoľkými bratmi a mladými ľuďmi do Moskvy a potom sa zúčastní na pravoslávnom slávení Nanebovstúpenia v Kemerove na Sibíri.

Hong Kong (august)

Siedme medzinárodné stretnutie mladých v Ázii sa bude konať od stredy 8. augusta do nedele 12. augusta 2018 v Hong-Kongu. Táto etapa púte dôvery na zemi spojí mladých ľudí z rôznych kútov Ázie i ďalších kontinentov. Prijmú ich rôzne miestne cirkvi.

Graz, Rakúsko (október)

Medzi štvrtkom 25. októbra a nedeľou 28. októbra sa uskutoční regionálne stretnutie v Rakúsku, v Grazi, s mladými ľuďmi z rôznych stredoeurópskych krajín.

Madrid Španielsko (december – január)

41. Európske stretnutie mladých sa uskutoční medzi 28. decembrom 2018 a 1. januárom 2019 v španielskom Madride.

Podrobnosti o jednotlivých stretnutiach: